Quelle: https://manuscripta.at/?ID=31247
Copyright: Stams, Zisterzienserkloster

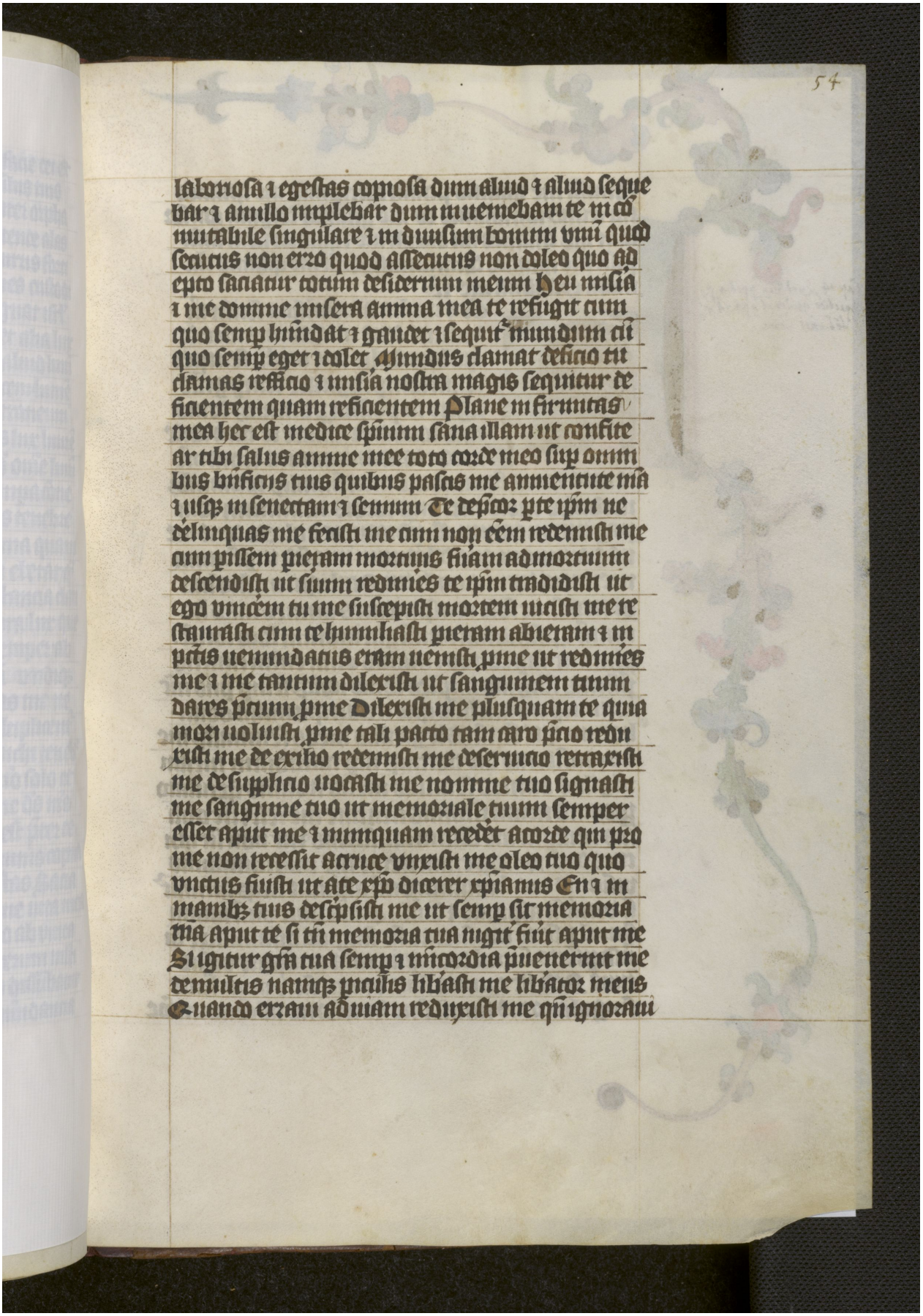

54

laborosa ⁊ egestas copiosa dum aliud ⁊ aliud seque
bar ⁊ amillo implebar dum inuenebam te in cõ
mutabile singulare ⁊ in diuisum bonum vni quod
seruans non erro quod assequens non doleo quo ad
epto sanatur totum desiderium meum Heu miseria
⁊ me domine miseria anima mea te refugit cum
quo semp hilarat ⁊ gaudet ⁊ sequit mundum cũ
quo semp eget ⁊ dolet Mundus clamat deficio tu
clamas reficio ⁊ miseria nostra magis sequitur de
ficientem quam reficientem Plane infirmitas
mea hec est medice spiritum sana illam ut confite
ar tibi salus anime mee toto corde meo sup omni
bus beneficiis tuis quibus pascis me amicentie ma
⁊ usq; in senectam ⁊ senium Te deprecor pte ipm ne
delinquas me scias me cum non eem redemisti me
cum pissem pecam mortuus fiam ad mortuum
descendisti ut suum redimes te ipm tradidisti ut
ego vmcem tu me suscepisti mortem mias me re
stauasti cum te humiliasti pecam abiectam ⁊ in
pcis uenundatis eram uenisti pme ut redimes
me ⁊ me tantum dilexisti ut sanguinem tuum
dares pcium pme Dilexisti me plusquam te qua
mor noluisti pme tali pacto tam caro pcio redu
xisti me de exilio redemisti me de seruitio retraxisti
me de supplicio vocasti me nomine tuo signasti
me sanguine tuo ut memoriale tuum semper
esset apud me ⁊ numquam recedet a corde qui pro
me non recessit a cruce vnxisti me oleo tuo quo
vnctus fuisti ut a te xpo dicerer xpianus En ⁊ in
manibz tuis descripsisti me ut semp sit memoria
mea apud te si tui memoria tua nigri fiat apud me
Si igitur gra tua semp ⁊ misericordia puenerunt me
de multis namqz peccatis liberasti me liberator meus
Quando eram ad iniam reduxisti me qui ignorau